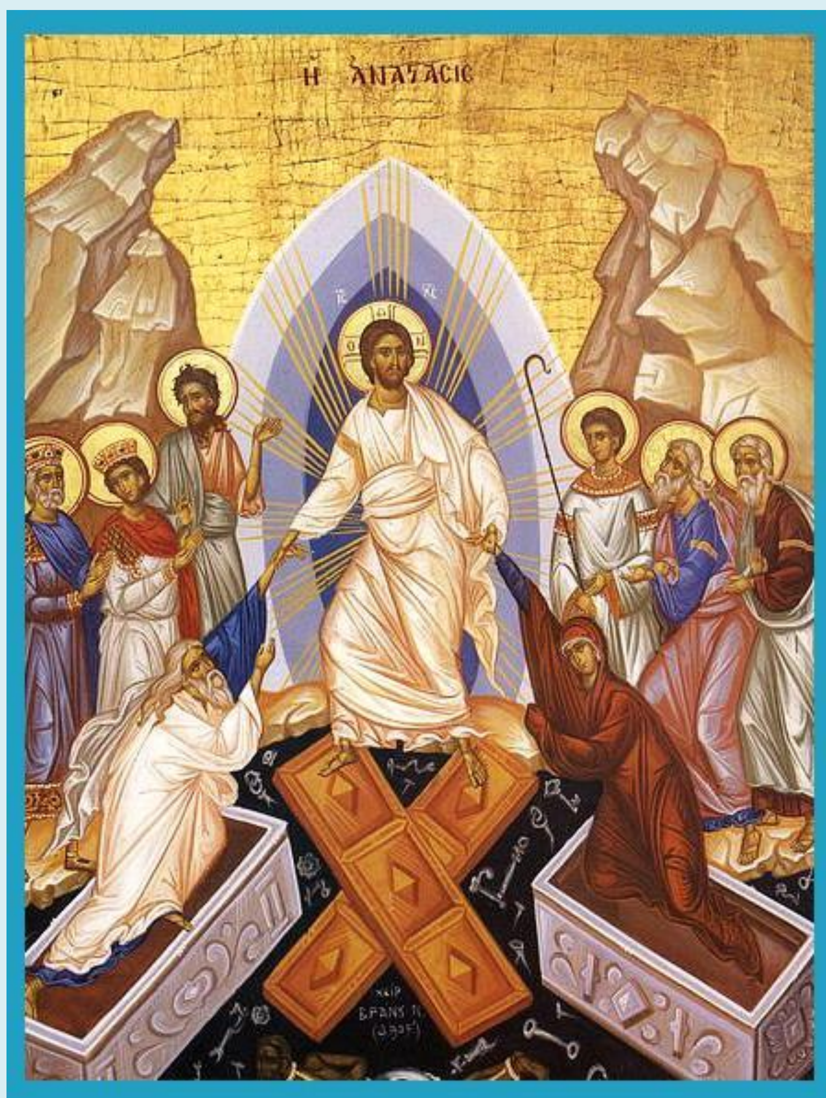
Acatistul Învierii

Se citeşte de ziua cea mare a Învierii şi până la Înălţare. Poate fi citit şi ca un acatist adresat direct Mântuitorului.

***

Materiale despre Învierea lui Hristos:

https://independent.academia.edu/emystea/%C3%8Envierea-lui-Hristos

https://archive.org/details/@steaemy?query=%C3%8Envierea+Domnului+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=%C3%8Envierea+lui+Hristos

***

Învierea Domnului nostru Iisus Hristos (Sfintele Paşti):

https://www.academia.edu/43211833/%C3%8Envierea_Domnului_nostru_Iisus_Hristos_Sfintele_Pa%C5%9Fti_

https://archive.org/details/invierea-domnului-nostru-iisus-hristos-s

&&&

Se cântă de trei ori:

Hristos a înviat din morţi,
Cu moartea pe moarte călcând,
Şi celor din morminte
Viaţă dăruindu-le!

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Apărătorul cel mare şi Doamne, biruitorul morţii celei veşnice, ca cei ce ne-am izbăvit de omorârea cea duhovnicească, cele de laudă aducem ţie, noi robii Tăi şi zidirea Ta. Cel ce ai biruinţă asupra morţii, de moartea păcatelor slobozeşte-ne pe noi, care grăim: ***Iisuse cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!***

Icosul l

Îngerii, Învierea Ta Hristoase Mântuitorule, neîncetat o laudă în ceruri. Şi pe noi cei de pe pământ învredniceşte-ne cu inimă curată a-ţi cânta ţie, unele ca acestea:
Iisuse, cel nepătruns, care luminezi pe toţi credincioşii, luminează-ne şi pe noi cei ce trăim în întunericul necunoştinţei;
Iisuse, cel ce ai înviat din morţi şi la toate le dai viaţă, înviază-ne şi pe noi, cei omorâţi în păcate;
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat la cer şi ai înălţat pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, înalţă-ne şi pe noi cei plecaţi spre pământ;
Iisuse, cel ce şezi de-a dreapta Tatălui şi părtaşi slavei Tale îi faci pe cei ce Te iubesc pe Tine, nu ne lipsi pe noi de slava Ta;
Iisuse, cel ce vei veni să judeci viii şi morţii, nu ne judeca pe noi, după fărădelegile noastre, ci miluieşte-ne după mare mila Ta;
Iisuse, cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul al 2-lea

Văzând, Doamne, oamenii căzuţi, Te-ai întrupat şi ai înviat pe toţi, dăruindu-le celor înviaţi toate spre mântuire. Înviază-ne şi pe noi cei omorâţi din pricina păcatelor, ca să-ţi cântăm ţie: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Mintea nu pricepe dumnezeiasca taină, cum izvorul vieţii înviază, omorând moartea. Pentru aceasta, numai cu inima simţind bucuria învierii şi astfel fiind luminaţi, cu glas de bucurie duhovnicească grăim către Tine unele ca acestea:
Iisuse, cel ce ai intrat prin uşile încuiate, intră şi în casa sufletelor noastre;
Iisuse, cel ce ai întâmpinat în cale pe ucenicii tăi, întâmpină-ne şi pe noi, pe calea acestei vieţi, şi ne mântuieşte;
Iisuse, cel ce ai aprins inimile lor cu cuvintele Tale, aprinde şi inima noastră cea rece, spre dorirea de slava Ta;
Iisuse, cel ce Te-ai cunoscut întru frângerea pâinilor, dă-ne şi nouă a Te cunoaşte în dumnezeiasca Împărtăşanie;
Iisuse, cel ce ai făgăduit pe Duhul Sfânt ucenicilor Tăi, trimite-ne şi nouă pe acest Duh mângâietor de la Tatăl;
Iisuse, cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul al 3-lea
Cu puterea Ta, cea dumnezeiască, înviind pe Lazăr, înviază-ne şi pe noi cei ce suntem doborâţi de patimi şi zăcem în păcatul nepocăinţei, ca sculându-ne după glasul Tău, să cântăm cântare: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea
Având putere asupra morţii, sufletele le-ai chemat din moarte, Iisuse. Cheamă-ne şi pe noi, din adâncul păcatelor noastre, ca şi noi, curăţindu-ne simţirile, Ţie celui ce străluceşti cu lumina cea neapropiată, cu bucurie să-ţi cântăm cântare de biruinţă, aşa:
Iisuse, biruitorul morţii, biruieşte patimile noastre cele rele;
Iisuse, Dătătorule de viaţă, dă-ne şi nouă o viaţă mântuitoare;
Iisuse, izvorul bucuriei, bucură inima noastră întru îndreptările Tale;
Iisuse, cel ce ai săturat, cu cinci pâini şi doi peşti, cinci mii de bărbaţi în pustie, afară de femei, şi de copii, hrăneşte-ne şi pe noi cu pâinea Ta cerească;
Iisuse, nădejdea celor căzuţi, scoate-ne şi pe noi din adâncul răutăţilor noastre;
Iisuse, cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul al 4-lea
Viforul patimilor ne tulbură şi ne îneacă; ci Te rog pe Tine Iisuse, întinde-ne, ca şi lui Petru, mâna Ta cea de ajutor şi cu puterea Învierii Tale, ridică-ne şi ne înalţă a cânta Ţie: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Având îmbucurătoarea veste a învierii Tale, Iisuse, cerurile cu vrednicie se veselesc şi pământul se bucură; iar noi prăznuind veselia cea veşnică, îndrăznim a-Ţi cânta unele ca acestea:
Iisuse, cel ce şezi întru lumina cea neapropiată, fii aproape tuturor creştinilor, după îndurările Tale;
Iisuse, cel ce iubeşti zidirea Ta, nu ne uita pe noi cei de pe urmă;
Iisuse, cel ce atragi inimile noastre la Tine, întoarce la Tine şi inima noastră cea ticăloasă;
Iisuse, cel ce împlineşti toate cererile cele bune, împlineşte şi doririle noastre cele bune, ca mai mult decât toate să Te iubim pe Tine;
Iisuse, cel ce primeşti orice picătură de lacrimi nu îndepărta rugăciunile noastre;
Iisuse, cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul al 5-lea
Viaţă de Dumnezeu plăcută izvorăşte din Tine, o Iisuse, Fiul Dumnezeului celui viu. Pentru aceea Te rugăm pe Tine, ca să nu ne piardă pe noi ucigătorul de suflete, nici să ne închidă gura ca să murim nepocăiţi, ci învredniceşte-ne să-ţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Văzând cu Duhul pe Dumnezeu înviat, veniţi să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă şi neroditoare, ci din izvorul nestricăciunii şi purtătorul de viaţă mormânt al Mântuitorului, care pe pământul cel neroditor al sufletelor noastre udându-l, ne-a învăţat pe toţi a cânta unele ca acestea:
Iisuse, cel ce ne-ai poruncit să primim scump sângele Tău, învredniceşte-ne fără de lipsă, a primi acest prea cinstit sânge;
Iisuse, cel ce trimiţi ploaie asupra celor drepţi şi asupra celor păcătoşi, stropeşte-ne şi pe noi cu harul Tău, ca să aducem roadă duhovnicească;
Iisuse, cel ce nu Te-ai scârbit de păcătoasa care ţi-a sărutat cu lacrimi de pocăinţă picioarele Tale, dă-ne şi nouă a-Ţi uda picioarele Tale cu lacrimi de umilinţă;
Iisuse, cel ce ai întărit pe Toma în credinţa învierii Tale, dă-ne şi nouă credinţă nefăţarnică;
Iisuse, cel ce ai zis: căutaţi şi veţi afla, dă-ne şi nouă a Te găsi pe Tine;
Iisuse, cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul al 6-lea
Propovăduind cu duhul neîncetat bucuria învierii Tale, celei purtătoare de viaţă, Iisuse, Dumnezeul nostru, dă să fim şi noi, păcătoşii, părtaşi acestei învieri, ca neîncetat să cântăm în Ierusalimul cel de sus: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Strălucind la toată lumea cu învierea Sa Domnul Iisus Hristos, acum toate le-a umplut de lumină: şi cerul şi pământul şi cele de dedesubt; ca să prăznuiască toată zidirea Învierea lui Hristos, întru care întăriţi fiind vom cânta unele ca acestea:

Iisuse, cel ce toate le umpli de lumina Ta, luminează şi ochii noştri cei întunecaţi;

Iisuse, cel ce ai împreunat cerul cu pământul, ridică-ne şi pe noi de pe pământ la cer;

Iisuse, cel ce Te-ai pogorât cu lumina Ta cea dumnezeiască în cele de dedesubt, pogoară-Te şi în adâncul inimilor noastre;

Iisuse, cel ce ai scos din temniţele iadului sufletele ce Te aşteptau, scoate-ne şi pe noi, păcătoşii, din întunericul mâhnirii, căci viaţa noastră de iad s-a apropiat;

Iisuse, cel ce tuturor le întinzi prea curatele Tale mâini, cuprinde-ne şi pe noi, ticăloşii, în braţele Tale;

Iisuse, cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul al 7-lea

Vrând Domnul Hristos ca să descopere oamenilor puterea dumnezeirii Sale, S-a acoperit cu pecetea lui Caiafa şi nestricând-o, înaintea celor ce-L păzesc, ca un purtător de biruinţă s-a sculat şi ne-a învăţat a-I cânta: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Minunat şi cu neputinţă este a pricepe, cum ieri ne-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase, iar azi ne sculăm împreună cu Tine, în Duh. Dar cu bucurie Îţi cântăm Ţie unele ca acestea:

Iisuse, cel ce ai înviat şi ai dat în dar tuturor viaţă, într-aripează mintea noastră, ca să-Ţi urmeze Ţie pururea;

Iisuse, cel ce ai sfinţit pământul cu picioarele Tale, sfinţeşte şi gândurile noastre, cele care se înalţă la Tine;

Iisuse, cel ce nu ai oprit a se zugrăvi prea cinstitul Tău chip, dă-ne şi nouă a avea pururea în sufletele noastre chipul Învierii Tale;

Iisuse, cel ce ai primit cei doi bani ai văduvei, primeşte şi de la noi cântarea aceasta;

Iisuse, cel ce n-ai osândit pe femeia desfrânată, ci, prin puterea Ta, ai îndreptat-o pe calea cea bună, nu osândi nici buzele noastre cele întinate care Te sărută pe Tine, prin cântări de laudă;

Iisuse, cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul al 8-lea

Străin lucru, că pe Dumnezeu Întrupat şi înviat din morţi, noi astăzi cu cugetul văzându-L, toată grija cea lumească să o lepădăm. Şi ca pe Împăratul tuturor să-L primim şi să-I cântăm Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Totul ai fost iubire, Iisuse, către omul cel căzut şi ai pus la dumnezeiască strajă pe, de Dumnezeu grăitorul, Avacum, să stea împreună cu noi şi să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit luminat despre învierea Ta. Pentru aceasta şi noi grăim Ţie unele ca acestea:

Iisuse, cel ce ai fost păzit de ostaşi, trimite la straja sufletelor noastre, pe îngerul păzitor, pe care noi îl alungăm cu păcatele noastre, ca să ne păzească şi să ne călăuzească spre mântuire, pentru învierea Ta;

Iisuse, cel ce ai orbit cu dumnezeiasca Ta strălucire ochii celor ce Te străjuiau, întoarce ochii noştri de la deşertăciune şi-i luminează, spre cunoştinţa adevărului.

Iisuse, cel ce ai întrebat pe apostolul Petru: "Mă iubeşti?" dă-ne şi nouă să avem chipul dragostei lui de la urmă;

Iisuse, cel ce ai iertat lui Petru apostolul lepădarea de Tine, iartă şi nouă lepădările cele din fiecare ceas, de poruncile Tale;

Iisuse, cel ce ai dat putere apostolilor Tăi, a lega şi a dezlega, dezleagă-ne şi pe noi de nedreptăţile noastre!

Iisuse, cel ce ai înviat din morţi înviază şi sufletele noastre!

Condacul al 9-lea

Toată firea omenească, în Tine s-a prea slăvit, cu învierea Ta, Iisuse, şi prin aceasta s-a dăruit nestricăciune trupurilor sfinţilor, adeverindu-ne aceasta prin moaştele sfinţilor şi cântându-ţi cu umilinţă: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

De Dumnezeu grăitorii ritori mânecă cu duhul întâmpinând ieşirea din mormânt, şi în loc de mir, cântare Îţi aduce Ţie, ca Soarelui dreptăţii şi Stăpânului; cu ale căror cântări, primeşte şi aceste rugăciuni ale noastre:

Iisuse, cel ce ai primit mirul cel vărsat pe Tine, primeşte şi ale noastre cântări de laudă, de mulţumire şi de cerere;

Iisuse, Soarele dreptăţii, luminează sufletele noastre cele întunecate;

Iisuse, cel ce pe pescari i-ai făcut vânători de oameni, atrage şi voia noastră cea rea, spre ascultarea Ta;

Iisuse, cel ce pe Saul l-ai prefăcut în mai-marele apostol, înţelepţeşte-ne şi pe noi cei ce rătăcim;

Iisuse, pentru rugăciunile acestui apostol şi ale tuturor sfinţilor Tăi, fie-ţi milă de noi păcătoşii;
Iisuse, cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul al 10-lea
Voind a mântui neamul omenesc, Iisuse, Te-ai pogorât pe pământ şi Însuţi Dumnezeu fiind, ai primit neputinţele noastre, ca şi în ele să se arate puterea Ta, care ne îndeamnă a cânta: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Cel ce ai înviat, Iisuse Hristoase, Mântuitorul şi Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce Te-ai pogorât în cele mai de jos ale pământului şi ai sfărâmat legăturile cele veşnice, în care se ţineau legate sufletele, slobozeşte-ne şi pe noi de legăturile păcatului, ca să-Ţi cântăm Ţie unele ca acestea:
Iisuse, cel ce ai încredinţat pe iubitul Tău ucenic Maicii Tale, încredinţează-ne şi pe noi îngrijirii ei, cele mântuitoare;
Iisuse, cel ce suferinţele Maicii Tale le-ai prefăcut în bucurie, dă-ne şi nouă, nevrednicilor, cu răbdare să purtăm crucea noastră;
Iisuse, cel ce ai dat lumii ocrotitoare pe Maica Ta, dă-ne şi nouă, păcătoşilor, ca să fim sub acoperământul ei;
Iisuse, cel ce nu ai oprit pe prunci a se atinge de Tine, dă-ne şi nouă blândeţile şi curăţia inimii pruncilor;
Iisuse, cel ce ai liberat pe desfrânata şi i-ai poruncit de acum să nu mai păcătuiască, dă-ne şi nouă ca de acum să nu Te mai întristăm;
Iisuse, cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul al 11-lea
Cântare de umilinţă, despre învierea Ta, binevoieşte ca să-ţi aducem ţie, Mântuitorul nostru. Şi prin aceasta să primească sufletele noastre mirul vindecării de nălucirile cele vătămătoare, ca să-ţi cântăm Ţie pururea: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Primind, prin învierea Ta, razele strălucitoare ale darului, şi prin aceasta, ca prin oglindă, duhovniceşte văzând sścularea Ta cea aducătoare de viaţă, ne închinăm cinstitei Tale cruci şi slăvitei învierii Tale, pe care o lăudăm şi o slăvim, cântând aşa:
Iisuse, cel ce ai plecat cerul, primeşte şi rugăciunea noastră, ca un îndurător;
Iisuse, cel ce ai adormit cu trupul ca un muritor, omoară poftele noastre cele trupeşti;

Iisuse, cel ce Te-ai dat cu totul pentru mântuirea noastră, dă-ne şi nouă cu totul a ne preda Ţie;
Iisuse, cel ce Te-ai suit la ceruri, ca să pregăteşti locaşuri celor ce Te iubesc pe Tine, aşează-ne şi pe noi în locaşurile Tale;
Iisuse, cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, numără-ne şi pe noi cu oile cele de-a dreapta Ta;
Iisuse, cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul al 12-lea
Darul Tău dă-ni-l nouă Iisuse, Cel ce pe toţi ne-ai iubit, primeşte rugăciunea noastră, ca o pârgă, ce-Ţi aducem Ţie. Şi depărtează de la sufletele noastre tot gândul cel viclean, ca fără osândă să-Ţi cântăm Ţie: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Cântând prea slăvită învierea Ta, Te slăvim pe Tine, o Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, şi credem că dăruieşti tuturor Viaţă veşnică. Pentru aceasta, întru această numită şi sfântă zi, ca fraţii unul pe altul să ne îmbrăţişăm. Iar pe cei ce ne urăsc pe noi, să-i iertăm pentru învierea Ta. Deci cu o gură şi cu o inimă să cântăm unele ca acestea:
Iisuse, cel ce binecuvântezi pe cei ce Te binecuvântează pe Tine, binecuvântează şi acum osteneala noastră cea după putere;
Iisuse, cel ce sfinţeşti pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, sfinţeşte şi doririle şi gândurile noastre;
Iisuse, cel ce Te-ai făgăduit să fii cu cei credincioşi până la sfârşitul veacului, fii neîncetat şi cu noi păcătoşii;
Iisuse, Cuvântul cel Adevărat al Tatălui, curăţă cuvintele noastre cele nevrednice, ca să Te lăudăm pe Tine;
Iisuse, Paştile cele mântuitoare, care duc de la moarte la viaţă, sălăşluieşte-ne în locaşul Tău, luminându-ne haina sufletelor noastre;
Iisuse, cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)
O, Iisuse Hristoase, cel ce ai călcat cu moartea pe moarte şi celor din morminte le-ai dăruit viaţă, primeşte ca un miros de bună mireasmă duhovnicească această puţină rugăciune. Şi dăruieşte-ne nouă, celor ce suntem în mormântul nesimţirii, Viaţă veşnică, ca să-Ţi cântăm Ţie: ***Aliluia!***

Apoi:

Icosul l

Îngerii, Învierea Ta Hristoase Mântuitorule, neîncetat o laudă în ceruri. Şi pe noi cei de pe pământ învredniceşte-ne cu inimă curată a-ţi cânta ţie, unele ca acestea:
Iisuse, cel nepătruns, care luminezi pe toţi credincioşii, luminează-ne şi pe noi cei ce trăim în întunericul necunoştinţei;
Iisuse, cel ce ai înviat din morţi şi la toate le dai viaţă, înviază-ne şi pe noi, cei omorâţi în păcate;
Iisuse, cel ce Te-ai înălţat la cer şi ai înălţat pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, înalţă-ne şi pe noi cei plecaţi spre pământ;
Iisuse, cel ce şezi de-a dreapta Tatălui şi părtaşi slavei Tale îi faci pe cei ce Te iubesc pe Tine, nu ne lipsi pe noi de slava Ta;
Iisuse, cel ce vei veni să judeci viii şi morţii, nu ne judeca pe noi, după fărădelegile noastre, ci miluieşte-ne după mare mila Ta;
Iisuse, cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul 1

Apărătorul cel mare şi Doamne, biruitorul morţii celei veşnice, ca cei ce ne-am izbăvit de omorârea cea duhovnicească, cele de laudă aducem ţie, noi robii Tăi şi zidirea Ta. Cel ce ai biruinţă asupra morţii, de moartea păcatelor slobozeşte-ne pe noi, care grăim: ***Iisuse cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!***

Se cântă apoi: Hristos a înviat (de 3 ori) şi se face încheierea (otpustul).

Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, ale Sfinţilor părinţilor noştri şi ale tuturor Sfinţilor, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Sfântul Ioan Gură de Aur - Cuvânt la Învierea Domnului nostru Iisus Hristos - Învierea lui Iisus Hristos se dovedeşte prin minunile apostolilor

„Domnul a înviat cu adevărat" (Lc. 24, 34)

Mulţi pun întrebarea: ***pentru ce Hristos nu S-a arătat iudeilor îndată după învierea Sa?*** Dar aceasta este o întrebare de prisos şi nefolositoare. Dacă Hristos ar fi nădăjduit că ei prin aceasta s-ar fi întors la credinţă, negreşit El n-ar fi pregetat, după învierea Sa, a Se arăta tuturor.

Cum că ei n-ar fi crezut nici când El li S-ar fi arătat după învierea Sa, o dovedeşte învierea lui Lazăr. Acesta murise de patru zile, aşa că puţea şi trecuse în putreziciune. Dar Hristos 1-a rechemat la viaţă înaintea ochilor iudeilor, şi iarăşi i-a deşteptat; însă cu toate acestea, El n-a putut a-i aduce la credinţă; dimpotrivă, i-a făcut mai mari vrăjmaşi ai Săi. Căci ei au venit şi voiau pentru aceasta a-L omorî.

Dacă ei n-au crezut în El când a sculat din moarte pe un altul, nu s-ar fi înfuriat ei oare asupra Lui mai tare, când El li S-ar fi arătat iarăşi ca înviat ? Ei prin aceea negreşit nu s-ar fi îndreptat, ci necucernicia şi osânda lor ar fi sporit. ***Aşadar pentru ca El să-i scape de o tulburare de prisos, nu S-a arătat lor, ci numai ucenicilor Săi; căci El i-ar fi expus la o mai mare pedeapsă, dacă după răstignire S-ar mai fi arătat lor.***

Aşadar, El S-a retras de la ochii lor, pentru ca să-i cruţe, dar S-a arătat lor prin minunile Apostolilor Săi. ***Era totuna ori să fi văzut pe Cel înviat, ori să fi auzit pe Petru grăind slăbănogului:*** „***în numele lui Iisus Hristos, scoală-te şi umblă***" (F.A. 3, 6).

În adevăr, aceste minuni ale Apostolilor, săvârşite în numele lui Hristos, erau dovada cea mai puternică despre învierea Domnului, convingând despre învierea Sa mai mult decât arătarea Sa personală. Aceasta se adevereşte din următoarele: Hristos a înviat şi S-a arătat ucenicilor Săi, dar totuşi şi între aceştia s-a găsit unul, care nu voia să creadă în învierea Domnului, adică Toma. El dorea chiar ca, înainte de a crede, să pună degetul său pe semnele rănilor şi cu mâna sa să poată pipăi coasta Domnului. Acest ucenic petrecuse cu Domnul în curgere de trei ani, mâncase cu Domnul de-a pururea la o masă, văzuse cele mai mari semne şi minuni, auzise pe însuşi Domnul vorbind, iar şi acum, când el a văzut, pe Domnul înviat, nu voia să creadă, până ce mai întâi nu a văzut semnele cuielor şi rana cea pricinuită de suliţă! Spune-mi mie, în asemenea împrejurări ar fi crezut oare toată lumea, dacă ar fi văzut pe Cel înviat ? Cine ar putea cuteza să afirme aceasta ?

Dar noi putem încă şi din o altă împrejurare a dovedi că minunile Apostolilor ne conving despre învierea lui Hristos mai puternic decât privirea însuşi a înviatului. Când poporul a auzit cum a zis Petru către slăbănog: „***în numele lui Iisus Hristos, scoală-te şi umblă***”, au crezut mai multe mii (F.A: 4, 4). Acel Apostol, Toma, a văzut pe Cel înviat, şi totuşi nu voia să creadă; dar aceşti vrăjmaşi ai lui Hristos au văzut minunea lui Petru, şi pentru ea au primit credinţa.

Aşadar, această minune a trebuit să-i fi convins despre înviere mai lămurit si mai puternic decât însăşi privirea. De aceea minunile şi semnele Apostolilor sunt dovada cea mai puternică despre învierea Domnului. De aceea zice El însuşi: „***Adevăr, adevăr zic vouă, cel ce crede în Mine va face aceleaşi, lucruri, pe care Eu le fac, ba încă şi mai mari va face***” (In. 14,” 12). Căci fiindcă între acestea urmase răstignirea si mulţi prin aceea se scandalizaseră, de aceea acum era trebuinţă de minuni mai mari.

Dacă însă Hristos, după repausarea Sa, ar fi rămas întru mormânt, şi întru moarte, precum afirmă, iudeii, şi n-ar fi înviat, nici s-ar fi înălţat la cer, atunci nu numai că minuni mai mari nu s-ar fi putut face în numele Lui, dar nici una.

Luaţi aminte, că în cele zise se cuprinde dovada cea mai îndestulătoare a învierii lui Hristos. Repet încă o dată: ***Hristos, în cursul petrecerii Sale pe pământ, a săvârşit semne şi minuni, a sculat morţi, a vindecat leproşi, a alungat duhurile cele rele, după aceea a fost răstignit şi, după cum afirmă iudeii, nu a mai înviat. Ce trebuie să răspundem noi acum iudeilor?*** Noi trebuie să le zicem: Dacă Hristos nu a înviat, cum după răstignirea Lui au putut să se facă în numele Lui încă mai mari minuni decât acelea pe care le-a făcut El însuşi? Niciodată n-a făcut

cineva după moartea sa lucruri mai mari decât în viaţa sa; însă după moartea lui Hristos, numele Său a lucrat minuni care, după fel şi însuşire şi în tot chipul au fost mai mari, căci niciodată în timpul vieţii Domnului umbra Sa n-a sculat morţi, dar umbra Apostolilor, prin puterea lui Hristos, a făcut aceasta de mai multe ori.

Şi iarăşi minunile după înviere au fost mai mari, căci la minunile cele de mai înainte era însuşi poruncitorul, iară după răstignirea Sa, chiar slugile Lui numai cu numele Lui au făcut minuni încă şi mai mari şi mai înalte, aşa că prin aceasta puterea Sa a strălucit şi mai tare şi mai slăvit. Căci aceea, că un altul numai prin chemarea numelui lui Hristos a făcut minuni, este mult mai mare decât când El singur ar fi săvârşit minunile.

Vedeţi, iubiţilor, că minunile Apostolilor după învierea Domnului au fost mai mari decât minunile lui Iisus Hristos însuşi? Nu este oare aceasta o îndestulătoare dovadă despre înviere? Căci precum am şi zis, mai adeverez o dată: ***dacă Hristos a murit şi nu a înviat iarăşi, atunci ar fi trebuit să înceteze şi minunile Lui; dar în fapt ele nu numai n-au încetat, ci au urmat încă şi mai mari şi mai slăvite, adică acele săvârşite prin Apostoli. Iară dacă Hristos nu-ar fi înviat, atunci nici Apostolii nu ar fi putut săvârşi în numele Lui astfel de minuni; căci era una şi aceeaşi putere a Domnului, care lucra minunile atât înainte, cât şi după răstignire, unele prin însuşi Domnul, altele prin Apostoli.*** Dar pentru ca dovada învierii să fie cu atât mai clară şi mai adevărată, de aceea a trebuit ca minunile cele de după înviere să fie mai presus decât cele dinainte.

Dar de unde ştim noi, întreabă cel necredincios, că Apostolii au săvârşit astfel de minuni în numele lui Iisus? Din Sfânta Scriptură, răspund eu. Dar tu nu voieşti a primi această dovadă şi tăgăduieşti că Apostolii au făcut minuni; atunci recunoşti tu într-înşii o putere a lui Dumnezeu încă mai mare, căci ei atunci fără minuni ar fi întors tot globul cel mare al pământului la cunostinţa dumnezeieştilor adevăruri, în adevăr, aceasta ar fi fost cea mai mare şi mai extraordinară minune, ca nişte oameni săraci, neînsemnaţi, neînvăţaţi şi nevoiaşi, în număr numai de doisprezece, să facă următori ai lor, fără minuni, aşa de multe cetăţi şi popoare, aşa de numeroase provincii, principi şi domnitori, învăţaţi şi oratori, ba mai tot globul pământului!

Dar poate tu ai dori să vezi şi astăzi săvârşindu-se minuni ? ***Ei bine, eu îţi voi arăta nişte lucruri asemenea, ba încă şi mai mari decât cele de mai înainte, nu numai un înviat, nu numai un orb au făcut să vadă, ci tot pământul, care s-a eliberat din întunericul amăgirii, îţi voi arăta nu numai un lepros care s-a curăţit, ci atâtea popoare întregi care s-au curăţit de lepra păcatului, prin baia renaşterii.***

Ce minune mai mare doreşti, tu, omule, când vezi o schimbare atât de mare şi aşa de repede urmată? Voieşti tu să ştii cum a făcut Hristos tot globul pământului să vadă? Iată: mai înainte oamenii priveau lemnul nu ca lemn şi piatra nu ca piatră; ei numeau dumnezei aceste lucruri fără de viaţă, dar **credinţa i-a învăţat cine este Dumnezeu; căci numai prin credinţă poate fi pricepută această fiinţă veşnică şi fericită.**

Voieşti tu să mai ai încă o dovadă despre înviere ? Prefacerea cea mare, care s-a săvârşit în duhurile Apostolilor după înviere; această prefacere este o dovadă pentru învierea Domnului, încă mai mare decât faptele cele minunate ale Apostolilor. Este îndeobşte constatat că chiar omul care în cursul vieţii sale a fost iubit, după moartea sa adeseori nu se mai pomeneşte. Dar dacă cineva nu a fost cu destulă inimă bună către un om în viaţă, şi încă 1-a şi părăsit, cu atât mai sigur îl va uita după moarte. De acolo vine că nu este nimeni care în curgerea vieţii părăsind pe prietenul sau pe învăţătorul său, după moartea lui să-1 prefere la orice alta şi să-1 pună mai presus de toate, şi mai cu seamă când ar vedea că din această dedare şi din această râvnă a sa ar ridica asupră-şi mii de primejdii. ***Dar vezi că, aceea ce aiurea niciodată nu se face, s-a făcut la Hristos şi la Apostoli. Ei, pe când El încă trăia, s-au lepădat de El şi L-au părăsit, la prinderea Lui ei au fugit şi s-au depărtat, iar acum, după ce El a suferit nenumărate batjocuri şi defăimări, ba chiar şi moartea pe cruce, acum ei îl preţuiesc şi-L înalţă mai presus de toate, încât pentru mărturisirea numelui Lui ei cu bucurie jertfesc însăşi viaţa lor.***

Însă, dacă Hristos după moartea Sa nu ar fi înviat, cum ar fi fost cu putinţă ca aceia, care în timpul vieţuirii Lui fugiseră de primejdie, acum, după moartea Lui, de la sine să se arunce în primejdii nenumărate ? ***Toţi odinioară fugiseră, iar Petru se lepădase de Domnul de trei ori, chiar cu jurământ. Şi acest ucenic, care în timpul vieţuirii lui Hristos se temea de o biată slujnică, încât de trei ori se lepădase de Domnul său, la urmă chiar prin jurământ, acum, după învierea Domnului, aşa de neobişnuit s-a schimbat, încât el nu se înspăimântă nici de toată lumea, ci public, în mijlocul a tot poporul, predica, despre Cel răstignit şi îngropat, că a înviat a treia, zi din morţi şi S-a înălţat la cer.***

Aceasta o face el acum fără de nici o frică şi această schimbare a sa ne dovedeşte nouă, în faptă, că într-adevăr el a văzut pe Cel înviat.

De unde a dobândit Petru această bărbăţie ? De unde decât de acolo că el era **deplin convins despre învierea lui Hristos ?** ***Că el L-a văzut, a vorbit cu El şi L-a auzit vorbind de cele viitoare, de aceea înfruntă el acum toate ostenelile; ştiind că este vorba despre un Mântuitor viu, a dobândit acum un curaj mai mare şi o***

putere mai tare, încât chiar a si murit pentru Hristos, şi de voia sa a lăsat a se răstigni cu capul întors spre pământ.

Aşadar, când tu vezi că, după moartea lui Hristos, încă mai mari minuni se fac în numele Lui decât mai înainte şi că ucenicii Lui acum îi sunt mult mai devotaţi decât înainte, că ei acum îndeobşte vădesc o mai mare siguranţă şi în toate ocaziile se arată o schimbare atât de măreaţă şi aşa de admirabilă, fă singur încheierea din aceste fapte şi întâmplări, că prin moartea lui Hristos n-a fost totul isprăvit, că mai vârtos El a înviat, trăieşte, şi că El, Cel răstignit, pururea rămâne Dumnezeu cel viu şi nemuritor.

Căci dacă El n-ar fi înviat, ucenicii lui n-ar fi putut, după moartea Sa, să facă minuni încă mai mari decât înainte. Cândva îl părăsiseră chiar Apostolii Lui, iar acum toată lumea aleargă la El, nu numai Petru, ci mii şi mii de alţii, care au vieţuit mai târziu şi nu au văzut ei înşişi pe Cel înviat, şi-au dat viaţa lor pentru Dânsul, au fost decapitaţi şi au suferit nenumărate patimi, spre a rămâne statornici în mărturisirea credinţei lor întru Dânsul şi a putea muri întru ea.

Dar cum putea Acela, care după socotinţa ta, o, necredinciosule, a rămas în mormânt şi nu a mai înviat, cum putea acest mort a Se arăta aşa de tare şi aşa de puternic în următorii Săi, îndemnându-i să-L adore, şi mai bucuroşi a suferi şi a răbda toate decât a lăsa credinţa întru El ? Vezi tu cum toate acestea dovedesc nesmintit învierea Lui ? Minunile, care după moartea Lui s-au săvârşit şi încă şi astăzi se săvârşesc, dăruirea cea mare a ucenicilor, pe care au arătat-o ei atunci şi pe care o arată şi astăzi, primejdiile cărora s-au supus credincioşii, toate acestea sunt dovezi despre învierea Domnului.

De aceea, iubiţilor, să nu încetăm niciodată a lăuda şi a proslăvi pe Cel înviat, ca să putem să ajungem la bunătăţile cele veşnice şi negrăite, prin harul şi prin iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, căruia împreună cu Tatăl şi cu de viaţă făcătorul Duh se cuvine cinstea şi puterea, acum şi pururea şi în vecii vecilor! Amin.

(Extras din cartea Sfântul Ioan Gură de Aur - Omili la Postul mare)

Hristos a înviat!